

[Leonhard Hansen.]

meget, det betød med Hensyn til at faa arbejdsløse i Arbejde —, hvad gjorde saa det, at de var Stridsspørgsmaal mellem Arbejdere og Arbejdsgivere? Det, det kommer an paa, er til syvende og sidst det, som den højtærede Socialminister har lagt i disse Lovforslag: at skabe Muligheder for at skaffe Arbejde til saa mange som overhovedet muligt.

Jeg anbefaler endnu en Gang Sagen til velvillig Behandling, og jeg henstiller til de ærede Ordførere for Venstre og Det konservative Folkeparti, at de nu, naar Sagen kommer i Udvalg, stiller sig lidt mere forstaaende overfor selve Tanken i Lovforslagene, end de hidtil har gjort.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Det glæder mig, at det nu blev indrømmet, at dette Lovforslag ikke saa meget indeholder noget til Fordel for Arbejderklassen som en Opfordring til Arbejderne om at resignere paa endnu et Omraade.

Jeg fik ikke Svar paa mit Spørgsmaal, hvorledes Socialdemokratiets Stilling er til 7 Timers Arbejdsdagen med fuld Kompensation — det var dog ellers nærmest den socialdemokratiske Ordfører, der maatte besvare det —, og jeg bliver derfor nødt til at gentage Spørgsmaalet, for det er ganske klart, at naar man er Tilhænger af 7 Timers Arbejdsdagen, maa man ogsaa gennemføre den paa de Omraader, hvor man har Magten til det, for at bryde Isen. Jeg vil derfor gerne spørge, hvornaar Socialdemokratiet vil gennemføre 7 Timers Arbejdsdagen i Københavns Kommune, og hvornaar det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen vil sørge for, at den bliver gennemført i Aarhus Kommune.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen udtalte, at Venstre og Konservative var hundeanst for Arbejdsgiverforeningen. Nej, det er vi ikke, kan jeg sige til det ærede Medlem. Men Arbejdsgiverforeningen er den ene store Part af dem, der har med hele det arbejdsmæssige Omraade inden for det danske Samfund at gøre, og derfor er der, naar man vil gennemføre en Lovgivning uden om denne

Organisations Mening om disse Ting, ikke noget urimeligt i, at man undersøger, hvorvidt denne Lovgivning er i Overensstemmelse med de Forhold, som man mener den bør være i Overensstemmelse med.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen, at man havde faaet gennemført 8 Timers Dagen, Tillidsmandsinstitutionen og Ferier ad overenskomstmæssig Vej. Ja, saa fortsæt Arbejdet! Det ærede Medlem fjøede til, at naar det blev knapt med Arbejde paa en Arbejdsplads, saa nedsatte man Arbejdstiden. Udmærket! Gennemfør 40 Timers Ugen frivilligt paa alle de Arbejdsomraader, hvor der kan være Anledning dertil, og lad være med at blande Rigsdagen ind i dette!

Naar det ærede Medlem saa sagde om Udvalgsbehandlingen, at Venstre vilde have en Affattelse af § 2, der skulde gøre det muligt for karrige Venstresogneraad at sætte Arbejder i Gang for næsten ingen Betaling, saa maa jeg tilbagevise denne Udtalelse. Det ærede Medlem vil vide, at Venstres Affattelse af § 2 vedrørende dette Forhold var Arbejdsløshedslovens Sprogbrug paa dette Omraade, og den Lov er ogsaa vedtaget med Socialdemokratiets Stemmer. Jeg gaar ud fra, at den Sprogbrug, der er anvendelig i Arbejdsløshedsloven, ogsaa maatte kunne være det i den Lov, der her er Tale om.

Socialministeren (Steincke): Venstres ærede Ordfører begyndte, ikke nu, men før, da han havde Ordet, med at sige, at Venstre var interesseret i, at der kom saa mange i Gang med Arbejde som muligt. Denne Opfattelse, som jeg ogsaa troede var Venstres, er uforenelig med Modstanden mod Nedsættelse af Arbejdsugen i det Omfang, her er stillet Forslag om. Det er jo dog givet, at paa det Omraade, det her gælder om, offentlige Arbejder, der iværksættes til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden enten af Stat eller af Kommuner og private, der faar Statstilskud til det, hvorved der vil komme en Række arbejdsløse i Gang med Arbejde, maa en saadan Foranstaltning medføre en Indskrænkning af Arbejdsløsheden. Og den kan ikke gennemføres administrativt, fordi jeg ikke har nogen Lovhjemmel til at paalægge Kommuner eller private ved Licitationer eller lignende at stille Krav af denne Art. Derfor er vi nødt til at gaa Lovgivningens Vej. Naar man vil Formaalet, maa man ogsaa ville Midlerne.

Jeg er fuldkommen enig med den ærede Ordfører for Oppositionen i, at afgørende